UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

14 päivänä lokakuuta 2010 *

Asiassa C-535/07,

jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 30.11.2007,

Euroopan komissio, asiamiehinään R. Sauer ja D. Recchia, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Itävallan tasavalta, asiamiehinään E. Riedl, E. Pürgy ja K. Drechsel, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jota tukee

Saksan liittotasavalta, asiamiehinään M. Lumma ja J. Möller,

väliintulijana,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: neljännen jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot, joka hoitaa toisen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit L. Bay Larsen (esittelevä tuomari) ja C. Toader,

julkisasiamies: E. Sharpston,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 9.7.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 25.2.2010 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Kanteellaan Euroopan komissio vaatii unionin tuomioistuinta toteamaan, että koska Itävallan tasavalta ei ole

– osoittanut (Hanságin alue Burgenlandin osavaltiossa) eikä rajannut (Niedere Tauernin alue Steiermarkin osavaltiossa) asianmukaisesti lintutieteellisten kriteerien perusteella lukumäärältään ja kooltaan sopivimpia alueita Itävallassa lintujen erityissuojelualueiksi luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2.4.1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (EYVL L 103, s. 1; jäljempänä lintudirektiivi) 4 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti eikä

– suojellut tiettyjä jo luokiteltuja erityissuojelualueita oikeudellisesti tavalla, joka on lintudirektiivin 4 artiklan 1 tai 2 kohdan ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7; jäljempänä luontodirektiivi) 6 artiklan 2 kohdan, tarkasteltuna yhdessä sen 7 artiklan kanssa, vaatimusten mukainen,

se ei ole noudattanut näiden direktiivien säännösten mukaisia velvoitteitaan.

2 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 26.5.2008 antamalla määräyksellä Saksan liittotasavalta hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan Itävallan tasavallan vaatimuksia.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Lintudirektiivi

3 Lintudirektiivin 2 artiklassa säädetään, että ”jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 1 artiklassa tarkoitettujen lintulajien kantojen ylläpitämiseksi sellaisella tasolla, joka vastaa erityisesti ekologisia, tieteellisiä ja sivistyksellisiä vaatimuksia ottaen huomioon taloudelliset ja virkistykseen liittyvät vaatimukset taikka näiden kantojen mukauttamiseksi tähän tasoon”.

4 Lintudirektiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ottaen huomioon direktiivin 2 artiklassa mainitut vaatimukset jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet kaikkien jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalla alueella, jossa perustamissopimusta sovelletaan, luonnonvaraisina elävien lintulajien elinympäristöjen riittävän moninaisuuden ja laajuuden säilyttämiseksi, ylläpitämiseksi tai palauttamiseksi ennalleen. Saman artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan toimenpiteisiin, joilla pyritään biotooppien ja elinympäristöjen säilyttämiseen, ylläpitämiseen ja ennalleen saattamiseen, kuuluu muun muassa suojelualueiden muodostaminen.

5 Lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 4 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään seuraavaa:

”1. Tämän direktiivin liitteessä I mainittujen lajien elinympäristöjä on suojeltava erityistoimin, jotta varmistetaan lajien eloon jääminen ja lisääntyminen niiden levinneisyysalueella.

Tässä yhteydessä kiinnitetään huomiota:

a) lajeihin, jotka ovat vaarassa kuolla sukupuuttoon;

b) lajeihin, jotka ovat herkkiä tietyille muutoksille niiden elinympäristössä;

c) lajeihin, joita pidetään harvinaisina niiden pienen kannan tai alueellisesti suppean levinneisyyden takia;

d) muihin lajeihin, jotka vaativat erityistä huomiota niiden erityislaatuisen elinympäristön vuoksi.

Arvioissa otetaan huomioon lintukantojen kehityssuunnat ja muutokset.

Jäsenvaltioiden on osoitettava erityisiksi suojelualueiksi näiden lajien suojelemiseen lukumäärältään ja kooltaan sopivimmat alueet sillä maantieteellisellä vesi- ja maa-alueella, johon tätä direktiiviä sovelletaan.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava vastaavat toimenpiteet sellaisten säännöllisesti esiintyvien muuttavien lajien osalta, joita ei luetella liitteessä I, ottaen huomioon niiden suojelun tarve sillä maantieteellisellä vesi- ja maa-alueella, johon tätä direktiiviä sovelletaan, kun kyseessä ovat niiden muuttoreittien varrella sijaitsevat pesimä-, sulkasato- ja talvehtimisalueet ja levähdyspaikat. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota kosteikkojen ja erityisesti kansainvälisesti merkittävien kosteikkojen suojeluun.

– –

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla suojelualueilla elinympäristöjen pilaantumisen tai huonontumisen sekä lintuihin vaikuttavien häiriöiden estämiseksi, jos häiriöt vaikuttaisivat merkittävästi tämän artiklan tavoitteisiin.”

Luontodirektiivi

6 Luontodirektiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädetään Natura 2000 -nimellä kutsutun erityisten suojelutoimien alueiden yhtenäisen eurooppalaisen ekologisen verkoston perustamisesta, ja se kattaa myös jäsenvaltioiden lintudirektiivin säännösten perusteella luokittelemat erityiset suojelualueet.

7 Luontodirektiivin 6 artiklan 2 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava erityisten suojelutoimien alueilla tarpeellisia toimenpiteitä luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen sekä niitä lajeja koskevien häiriöiden estämiseksi, joita varten alueet on osoitettu, siinä määrin kuin nämä häiriöt saattaisivat vaikuttaa merkittävästi tämän direktiivin tavoitteisiin.”

8 Kyseisen direktiivin 7 artiklassa säädetään seuraavaa: ”Tämän direktiivin 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdasta aiheutuvat velvoitteet korvaavat [lintu]direktiivin 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisestä lauseesta aiheutuvat velvoitteet, kun on kyse 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti suojeltavaksi luokitelluista alueista tai vastaavasti kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti tunnustetuista alueista tämän direktiivin voimaantulopäivästä alkaen tai jäsenvaltion [lintu]direktiivin mukaisesti tekemän suojeluluokittelun tai tunnustamisen päivämäärästä alkaen, jos viimeksi mainittu päivämäärä on myöhempi.”

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

9 Komissio lähetti 23.10.2001 Itävallan tasavallalle virallisen huomautuksen, jossa se totesi, ettei tämä ollut luokitellut erityissuojelualueiksi lukumäärältään ja kooltaan sopivimpia alueita, etenkään Hanságin alueen osoittamisen ja Niedere Tauernin alueen rajaamisen tapauksessa. Komissio väitti myös, ettei kyseinen jäsenvaltio ollut vielä noudattanut täysimääräisesti lintudirektiivin vaatimuksia, joilla pyritään varmistamaan erityissuojelualueiden oikeudellinen suojelu Itävallassa.

10 Itävallan tasavalta vastasi viralliseen huomautukseen lähettämällä komissiolle muun muassa luettelon eri lintujensuojelualueista ja niiden oikeudellisesta suojelujärjestelmästä. Näin tehdessään se korosti tiettyjen erityissuojelualueiden täydellistä tai osittaista osoittamista kansallispuistoiksi, luonnonsuojelualueiksi, maisemansuojelualueiksi, luontomuistomerkiksi tai meluttomiksi alueiksi sekä samanaikaisesti eri osavaltioissa annettujen luonnonsuojeluun liittyvien lakien tai asetusten olemassaoloa.

11 Tämän jälkeen komissio lähetti 18.10.2004 Itävallan tasavallalle täydentävän virallisen huomautuksen, joka korvasi ensimmäisen virallisen huomautuksen ja jossa korostettiin, että erityissuojelualueet oli edelleen luokiteltu ja rajattu virheellisesti ja että nimenomaisia oikeudellisia suojelutoimenpiteitä näitä alueita varten ei ollut. Komissio totesi muun muassa, että Hanságin aluetta ei ollut edelleenkään luokiteltu erityissuojelualueeksi ja että Niedere Tauernin aluetta ei ollut edelleenkään laajennettu. Se totesi myös, että Itävallan lintujensuojelualueita joko suojellaan lähinnä kovin vanhoilla asetuksilla tai niitä ei suojella tietyissä tapauksissa oikeudellisesti lainkaan. Useimmissa suojeluvälineissä ei sen mukaan vahvisteta tavoitetta suojeltavien lintulajien erityisestä suojelusta. Komission mukaan on välttämätöntä, että säännöstöä ainakin selkeytetään lintujen erityistä suojelua koskevien tavoitteiden osalta toimenpidekielloin ja suojeluvelvoittein myös siinä tapauksessa, että suojelutaso osoittautuu periaatteessa riittäväksi.

12 Itävallan tasavalta toimitti 21.12.2004 päivätyllä kirjeellään huomautuksensa, joissa se otti muun muassa kantaa asianomaisten alueiden oikeudelliseen suojeluun antamalla yleisluonteisia sekä nimenomaisia selvityksiä eri osavaltioista. Jälkimmäisistä tämä jäsenvaltio väitti, että suojelutavoitteiden mainitseminen nimenomaisesti säädöksessä, joka on suojeluväline, ei voi olla ratkaiseva tekijä.

13 Koska komissio ei ollut tyytyväinen Itävallan tasavallan toimittamiin huomautuksiin, se lähetti 15.12.2006 sille perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä noudattamaan velvoitteitaan kahden kuukauden kuluessa perustellun lausunnon vastaanottamisesta. Tässä lausunnossa todettiin, ettei kyseinen jäsenvaltio ollut noudattanut velvoitteitaan Hanságin ja Niedere Tauernin alueiden osalta. Näiden suojelualueiden oikeudellisesta asemasta täsmennettiin, että yleisesti ottaen – eli myös tapauksissa, joissa erityissuojelualue menee päällekkäin jo olemassa olevan sellaisen luonnonsuojelualueen kanssa, jota suojellaan oikeudellisesti tiukemmin kansallisella tai alueellisella tasolla – suojelutavoitteet, jotka koskevat sekä lintulajeja ja niiden suojeluun liittyviä nimenomaisia vaatimuksia että niiden elinympäristöjen saattamista ennalleen, on otettava osaksi näitä suojeltuja alueita koskevia asetuksia ja että niiden on yhdessä vastaavien toimenpiteiden ja velvoitteiden kanssa oltava kyseisten asetusten olennainen osa. Komission mukaan moniin suojelualueisiin ei kuitenkaan vielä sovelleta nimenomaista asetusta, jolla pyritään varmistamaan asianomaisen linnuston erityissuojelu.

14 Koska Itävallan tasavallan huomautukset vastauksena kyseiseen perusteltuun lausuntoon eivät vakuuttaneet komissiota, se nosti nyt käsiteltävän kanteen.

Kanne

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee lintudirektiivin 4 artiklan 1 tai 2 kohdan säännösten noudattamatta jättämistä, koska Hanságin aluetta ei ole luokiteltu erityissuojelualueeksi ja Niedere Tauernin erityissuojelualue on rajattu virheellisesti

15 Aluksi on muistutettava, että lintudirektiivin 4 artiklan 1 kohdassa jäsenvaltiot velvoitetaan osoittamaan erityisiksi suojelualueiksi kyseisen direktiivin liitteessä I

mainittujen lajien suojelemiseen lukumäärältään ja kooltaan sopivimmat alueet ja että saman artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on myös osoitettava tällaisiksi suojelualueiksi sellaisten säännöllisesti esiintyvien muuttavien lajien, joita ei luetella kyseisessä liitteessä, muuttoreittien varrella sijaitsevat pesimä-, sulkasato- ja talvehtimisalueet ja levähdyspaikat (asia C-240/00, komissio v. Suomi, tuomio 6.3.2003, Kok., s. I-2187, 16 kohta).

Hanságin alueen jättäminen luokittelematta erityissuojelualueeksi

– Asianosaisten lausumat

16 Komissio väittää ensiksi, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut velvollisuuttaan luokitella Hanságin alue lintudirektiivin vaatimusten mukaisesti. Se olisi komission mukaan pitänyt nimittäin luokitella alueeksi, joka soveltuu parhaiten tiettyjen lintulajien suojeluun; näitä ovat esimerkiksi isotrappi (*Otis tarda*), niittysuohaukka (*Circus pygargus*) ja suopöllö (*Asio flammeus*).

17 Itävallan tasavalta vastaa, että Hanságin aluetta ei voida enää pitää alueena, joka soveltuu parhaiten komission mainitsemien lajien suojeluun. Muut alueet ovat sen mukaan nykyään tärkeämpiä näille lajeille. Tämä jäsenvaltio kuitenkin myöntää, että kyseisen alueen – josta suureen osaan sovelletaan jo luontodirektiivin 6 artiklan 2–4 kohdan suojelujärjestelmää, koska se on osoitettu Natura 2000 -alueeksi – laajentaminen on asiallisesti perusteltua. Koska tähän Natura 2000 -alueeseen ja sillä esiintyvien lintulajien populaatioihin sovelletaan jo kyseisillä säännöksillä käyttöön

otettua suojelujärjestelmää, laajentamista koskeva viive ei vastaajana olevan jäsenvaltion mukaan kuitenkaan aiheuta minkäänlaista vaaraa. Hanságin alue ei sen mukaan ole myöskään heikentynyt millään tavalla. Se toteaa lopuksi, että alue on julistettu lintudirektiivin mukaisesti Waasen-Hanságin eurooppalaiseksi suojelualueeksi Burgenlandin osavaltion hallituksen 3.6.2008 antamalla asetuksella, joka on ilmoitettu komissiolle.

18 Itävallan tasavalta katsoo näin ollen, että lintudirektiiviä ei missään tapauksessa jätetä enää noudattamatta ja että kanteesta on siten perusteltua luopua tältä osin.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

19 On todettava, että oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn aikana Itävallan tasavalta myönsi, että Hanságin alue on luokiteltava erityissuojelualueeksi, ja se ilmoitti komissiolle aikeestaan todellakin osoittaa kyseinen alue sellaiseksi.

20 Lisäksi on kiistatonta, että perustellussa lausunnossa vahvistetun määräajan päättymisen jälkeen Hanságin alue luokiteltiin lintudirektiivin mukaisesti eurooppalaiseksi suojelualueeksi Burgenlandin osavaltion hallituksen asetuksella.

21 Vaikuttaa siis kiistattomalta, että Hanságin alue kuuluu alueisiin, jotka soveltuvat parhaiten kyseessä olevien lajien, jotka kuuluvat lintudirektiivin liitteeseen I ja joihin viitataan direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa, suojeluun, ja että kyseinen alue oli näin ollen luokiteltava erityissuojelualueeksi mainitun direktiivin mukaisesti.

22 Sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on arvioitava ottaen huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä unionin tuomioistuin voi ottaa huomioon sen jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. asia C-183/05, komissio v. Irlanti, tuomio 11.1.2007, Kok., s. I-137, 17 kohta), joten on todettava, että koska tämän tuomion 20 kohdassa mainittu luokittelu tehtiin vasta kyseisen määräajan päättymisen jälkeen, Hanságin alueen erityissuojelualueeksi luokittelematta jättämistä lintudirektiivin 4 artiklan 1 kohdan vastaisesti koskeva kanneperuste on perusteltu.

23 Edellisessä kohdassa esitettyyn toteamukseen ei voi vaikuttaa se, että Itävallan tasavalta väitti sittemmin unionin tuomioistuimessa esittämättä kuitenkaan asiasta riittävää näyttöä, että toiseen alueeseen verrattuna Hanságin aluetta ei voitu enää pitää isotrapin, niittysuohaukan ja suopöllön suojeluun sopivimpana alueena.

24 Kyseistä toteamusta ei myöskään voida asettaa kyseenalaiseksi sillä tosiseikalla – jos se näytetään toteen –, että yhtäältä kyseistä aluetta suojeltiin jo suurimmaksi osaksi luontodirektiivin perusteella Natura 2000 -verkon puitteissa ja että toisaalta se ei ollut heikentynyt millään tavalla. Yhtäältä koska lintu- ja luontodirektiivien oikeudelliset järjestelmät ovat toisistaan erillisiä, jäsenvaltio ei voi välttyä sille lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla kuuluvilta velvoitteilta vetoamalla muihin kuin tässä direktiivissä säädettyihin toimenpiteisiin (asia C-235/04, komissio v. Espanja, tuomio 28.6.2007, Kok., s. I-5415, 79 kohta). Toisaalta sillä, että asianomainen alue ei ole heikentynyt, ei voida asettaa kyseenalaiseksi jäsenvaltioiden velvollisuutta luokitella

alueita erityissuojelualueiksi (ks. vastaavasti asia C-418/04, komissio v. Irlanti, tuomio 13.12.2007, Kok., s. I-10947, 38 kohta).

Niedere Tauernin erityissuojelualueen virheellinen rajaaminen

– Asianosaisten lausumat

25 Komissio toteaa, että Niedere Tauernin erityissuojelualue oli pinta-alaltaan 137 742 hehtaaria vuonna 1999 ja pienentynyt suunnilleen 87 000 hehtaariin vuoden 2001 toukokuussa, ja väittää, ettei alue ole näin rajattuna riittävän suuri lintudirektiivin 4 artiklan 1 tai 2 kohdassa säädettyjen suojeluvaatimusten valossa siinä tarkoitettuja lintulajeja varten. Nyt käsiteltävässä asiassa on komission mukaan kyse erityisesti sellaisista lajeista kuin kesäkurmitsa (*Charadrius morinellus*), metso (*Tetrao urogallus*), helmipöllö (*Aegolius funereus*), varpuspöllö (*Glaucidium passerinum*), palokärki (*Dryocopus martius*), pohjantikka (*Picoides tridactylus*), harmaapäätikka (*Picus canus*) sekä pyy (*Bonasa bonasia*).

26 Komission mukaan Itävallan tasavalta ei ole edelleenkään osoittanut tieteellisesti, että Niedere Tauernin alueen alkuperäistä rajaamista on pidettävä teknisesti virheellisenä.

27 Itävallan tasavalta toteaa, että kesäkurmitsan suojelemisen varmistamiseksi Steiermarkin osavaltio laajensi vuoden 2008 aikana Niedere Tauernin erityissuojelualuetta.

Laajennus perustuu tieteellisiin tutkimuksiin ja mahdollistaa lintudirektiivin 4 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttämisen, koska asianomaisten suojeltujen lajien suojeluun lukumäärältään ja kooltaan sopivimmat alueet on sen mukaan osoitettu erityissuojelualueiksi.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

28 On todettava, että Niedere Tauernin erityissuojelualueen pinta-alaa supistettiin ensin 137 742 hehtaarista noin 87 000 hehtaariin ja laajennettiin sittemmin 101 880 hehtaariin vuoden 2008 aikana eli perustellussa lausunnossa vahvistetun määräajan jälkeen, kun taas komission väittämää jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä on arvioitava ottaen huomioon määräajan päättymishetki, kuten tämän tuomion 22 kohdassa muistutettiin.

29 Itävallan tasavallan itsensä mukaan laajentamisen taustalla oli vaatimus varmistaa lintudirektiivin liitteessä I mainitun lajin eli kesäkurmitsan riittävä suojelu.

30 Näin ollen on joka tapauksessa syytä todeta, että perustellussa lausunnossa vahvistetun määräajan päättyessä kyseisen erityissuojelualueen pinta-ala oli riittämätön lintudirektiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen suojeluvaatimusten valossa.

31 Ensimmäinen kanneperuste on näin ollen hyväksyttävä siltä osin kuin se koskee lintudirektiivin 4 artiklan 1 kohdan rikkomista.

Toinen kanneperuste, joka koskee lintudirektiivin 4 artiklan 1 tai 2 kohdan ja luontodirektiivin 6 artiklan 2 kohdan, tarkasteltuna yhdessä sen 7 artiklan kanssa, säännösten rikkomista, koska tiettyjen jo luokiteltujen erityissuojelualueiden oikeudellinen suojelu on riittämätöntä

Tutkittavaksi ottaminen

– Asianosaisten lausumat

32 Itävallan tasavalta väittää, että komissio on yhtäältä laajentanut kanteen kohdetta ja että se ei toisaalta ole esittänyt riittävästi argumentteja, joilla osoitettaisiin konkreettiset jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämiset tietyillä suojelualueilla.

33 Ensimmäisestä kohdasta kyseinen jäsenvaltio väittää, että vaikka perustellussa lausunnossa ei viitattu jo osoitettuja ”eurooppalaisia suojelualueita koskeviin asetuksiin”, kannekirjelmässä viitataan myös asianomaisten direktiivien väitettyihin noudattamatta jättämisiin, jotka perustuvat näihin asetuksiin. Lisäksi perustellussa lausunnossa esitetyt väitteet rajoittuvat sen mukaan niiden velvoitteiden noudattamatta jättämiseen, jotka koskevat suojelutavoitteiden laatimista kullekin suojelualueelle, suojelutavoitteiden takaamista sitovin toimenpitein sekä sitovien karttojen, jotka tehdään riittävällä tavalla julkisiksi, laatimista. Kannekirjelmässä puolestaan laajennettiin sen mukaan huomattavasti erityissuojelualueiden oikeudellista asemaa koskevia konkreettisia vaatimuksia, koska komissio vaati Itävallan tasavallan mukaan, että näitä erityissuojelualueita koskevissa asetuksissa on nimenomaisia velvoitteita ja kieltoja, jotka liittyvät tiettyihin alueisiin ja lajeihin, ja konkreettisia toimenpiteitä, joilla pyritään takaamaan lintu- ja luontodirektiivin merkityksellisten säännösten noudattaminen.

34 Itävallan tasavalta toteaa esimerkkinä muun muassa, että kanneperuste, jonka mukaan Steiermarkin ja Niederösterreichin osavaltioiden antama eurooppalaisia suojelualueita koskeva säännöstö ei täytä unionin oikeuden vaatimuksia, ei vastaa komission perustellussa lausunnossaan esittämää kantaa. Lisäksi komissio ei Itävallan tasavallan mukaan todennut täydentävässä virallisessa huomautuksessa Salzburgin osavaltiosta, että tämän osavaltion erityissuojelualueiden oikeudellinen asema oli riittämätön, ja se mainitsi ensimmäistä kertaa perustellussa lausunnossa vain Salzachauenin alueen erityissuojelualueena, jolla ei ollut oikeudellisesti riittävää suojeluasemaa.

35 Toisesta kohdasta Itävallan tasavalta väittää, että perustellun lausunnon tai kannekirjelmän perusteella ei voida tietää, mitkä ovat komission mainitsemat jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämiset ja mistä erityissuojelualueista on kyse. Tämä jäsenvaltio väittää, ettei se näin ollen voi puolustautua tehokkaasti. Koska lisäksi lintu- ja luontodirektiivin velvoitteiden noudattamisen edellyttämien toimenpiteiden sisältöä ja laajuutta ei ole määritelty, Itävallan tasavalta altistuu määräämättömäksi ajaksi vaaralle siitä, että sitä vastaan aloitetaan menettely, koska se ei ole noudattanut sen tuomion mukaisia velvollisuuksiaan, jossa todetaan nyt käsiteltävän kanteen kohteena oleva jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen.

36 Näin ollen ensinnäkään Burgenlandin osavaltion osalta komissio ei Itävallan tasavallan mukaan täsmennä, minkä alueiden suojeluasema ei ole riittävä. Lisäksi komissio tyytyy Itävallan tasavallan mukaan luokittelemaan Oberösterreichin osavaltion alueita koskevan oikeudellisen suojan riittämättömäksi. Lopuksi se toteaa Tirolin osavaltiosta, että komissio tukeutuu esimerkkinä Tiroler Lechtalin alueeseen ja luokittelee kaikki Tirolin Natura 2000 -alueiden suojelemiseksi annetut säännökset yleisiksi säännöksiksi, joilla ei taata riittävää suojeluasemaa.

37 Ensimmäiseen kohtaan komissio vastaa, että kannekirjelmä ja perusteltu lausunto ovat keskeisiltä osin identtiset, kun tarkastellaan väitettä tiettyjen jo luokiteltujen erityissuojelualueiden suojeluaseman riittämättömyydestä. Näin ollen eurooppalaisiin

suojelualueisiin liittyviä olemassa olevia asetuksia ei ole suljettu oikeudenkäynnin ulkopuolelle. Lisäksi erityissuojelualueisiin liittyvät velvoitteet ja kiellot sitovat joka tapauksessa Itävallan tasavaltaa. Väite, jonka mukaan perustellun lausunnon selvitys ei kata nimenomaisesti Steiermarkin ja Niederösterreichin osavaltioiden riittämätöntä suojelutasoa koskevaa väitettä, voidaan siis vain hylätä. Komissio toteaa lopuksi, että vaikka on totta, että Salzburgin osavaltion oikeudellista tilannetta ei mainita täydentävässä virallisessa huomautuksessa, kyseinen jäsenvaltio ei voi perustellusti päätellä, että esimerkinomaisesti muotoiltu väite Burgenlandin osavaltion erityissuojelualueiden suojeluasemasta ei pätisi myös Salzburgin osavaltion säännöstöihin ja erityisesti Salzachauenin alueeseen.

38 Toisesta kohdasta komissio väittää, että perusteltu lausunto on ymmärrettävä laajemmin siten, että saavutettava suojelun taso määriteltiin laadullisesti tietyin vaatimuksin, joiden ansiosta Itävallan tasavalta saattoi päätellä selvästi, mitä erityissuojelualueita varten lisätäytäntöönpanotoimenpiteet olivat tarpeen ja missä muodossa ne oli toteutettava. Tämä selitetään komission mukaan täsmällisemmin kannekirjelmässä kunkin kyseessä olevan osavaltion ja erityissuojelualueen osalta muuttamatta kuitenkaan oikeudenkäynnin kohdetta. Komission mukaan kyseinen jäsenvaltio kykeni puolustautumaan helposti tähän liittyen ja se sitä paitsi käytti laajasti tätä mahdollisuutta.

39 Komissio väittää lopuksi, ettei kannekirjelmä anna minkäänlaista aihetta epäillä sitä, että perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä yhdellekään Burgenlandin ja Oberösterreichin osavaltion erityissuojelualueelle ei ollut annettu riittävää suojeluasemaa eikä näille alueille ollut vahvistettu minkäänlaista nimenomaista suojelutavoitetta. Kunkin lintulajin tilanteeseen liittyvien erityisten suojelutavoitteiden puuttuminen pätee komission mukaan myös Tiroler Lechtalin alueeseen. Lisäksi suojeluasema on sen mukaan riittämätön jälkimmäisen osavaltion viranomaisten osoittamilla 11:llä Natura 2000 -alueella.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

40 On syytä muistuttaa, että jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen kohde määrätään komission perustellussa lausunnossa, joten kanteen on perustuttava samoihin syihin ja perusteisiin kuin perusteltu lausunto (ks. asia C-236/05, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 9.11.2006, Kok., s. I-10819, 10 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

41 Lisäksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komission jäsenvaltiolle esittämässä virallisessa huomautuksessa ja sittemmin komission antamassa perustellussa lausunnossa rajataan oikeudenkäynnin kohde, jota ei sen jälkeen voi enää laajentaa. Se, että asianomaisella jäsenvaltiolla on mahdollisuus esittää huomautuksensa, muodostaa perustamissopimuksella tavoitellun olennaisen takeen, vaikka jäsenvaltio päättäisi olla käyttämättä tätä mahdollisuutta, ja tämän takeen huomioon ottaminen on menettelyn sääntöjenmukaisuutta koskeva olennainen menettelymääräys jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen toteamista koskevassa menettelyssä. Tämän vuoksi perustellun lausunnon ja komission kanteen on nojauduttava oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn aloittavassa virallisessa huomautuksessa esiin tuotuihin perusteisiin. Jos näin ei ole, ei voida katsoa, että tällainen virhe olisi poistettu sillä, että vastaajana oleva jäsenvaltio on esittänyt huomautuksia perustellusta lausunnosta (ks. asia C-186/06, komissio v. Espanja, tuomio 18.12.2007, Kok., s. I-12093, 15 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

42 Perustellussa lausunnossa ja kanteessa on myös esitettävä väitteet yhtenäisesti ja täsmällisesti, jotta jäsenvaltio ja unionin tuomioistuin voivat arvioida tarkasti sen unionin oikeuden rikkomisen laajuuden, josta jäsenvaltiota moititaan; tämä on välttämätön edellytys sille, että kyseinen jäsenvaltio voi käyttää hyödyllisesti puolustautumisoikeuksiaan ja että unionin tuomioistuin voi tutkia, onko jäsenyysvelvoitteita jätetty noudattamatta väitetyllä tavalla (ks. em. asia komissio v. Espanja, tuomio 18.12.2007, 18 kohta).

Kanteen kohteen laajentaminen

43 Ensiksi on todettava, että vaikka perustellussa lausunnossa todetaan, ettei moniin erityissuojelualueisiin edelleenkään sovelleta minkäänlaista nimenomaista asetusta, jollaisia Itävallassa annetaan yleisesti muodossa ”asetus eurooppalaisesta suojelualueesta” ja jollaisilla pyritään varmistamaan asianomaisen linnuston suojelu, se on muotoiltu sanamuodoin, joissa ei suljeta pois sitä, että kyseinen lausunto koskee erityissuojelualueita, joita varten on säädetty ”asetus eurooppalaisesta suojelualueesta”. Tästä on muistutettava muun muassa, että kyseisen perustellun lausunnon jälkeen Itävallan tasavalta ilmoitti komissiolle siitä, että Flachwasserbiotop Neudensteinin lintujensuojelualue oli julistettu vuonna 2005 eurooppalaiseksi suojelualueeksi Kärntenin osavaltion hallituksen 23.5.2005 antamalla asetuksella (LGBl. nro 47/2005).

44 Toiseksi on todettava, että kun komission kannekirjelmän mukaan erityissuojelualueita koskevissa asetuksissa on oltava nimenomaisia velvoitteita ja kieltoja, jotka koskevat tiettyjä alueita ja lajeja, sekä konkreettisia toimenpiteitä, joilla pyritään takaamaan lintu- ja luontodirektiivin merkityksellisten säännösten noudattaminen, siinä lähinnä toistetaan perustellun lausunnon sanamuoto. Jälkimmäisessä nimittäin todetaan, että ”yleisesti ottaen – – sen, että suojelutavoitteet eli lintulajit, niiden suojeluun liittyvät nimenomaiset vaatimukset ja niiden elinympäristöjen ennalleen saattaminen otetaan osaksi näitä suojeltuja alueita koskevia asetuksia, on yhdessä vastaavien toimenpiteiden ja velvoitteiden kanssa oltava kyseisten asetusten olennainen osa”.

45 Kolmanneksi väite siitä, että Steiermarkin ja Niederösterreichin osavaltioiden antamat eurooppalaisia suojelualueita koskevat asetukset eivät täytä unionin oikeuden vaatimuksia, ei esiinny perustellussa lausunnossa, minkä vuoksi se on jätettävä tutkimatta.

46 Salzburgin osavaltion erityissuojelualueiden ja erityisesti Salzachauenin alueen riittämätöntä oikeudellista suojeluasemaa koskevasta väitteestä on todettava olevan kiistatonta, että täydentävässä virallisessa huomautuksessa ei ole mitään mainintaa tämän osavaltion tilanteesta eikä erityisesti kyseisen alueen tilanteesta. Kanne on näin ollen jätettävä tutkimatta myös siltä osin kuin se koskee erityissuojelualueiden oikeudellista suojeluasemaa Salzburgin osavaltiossa.

47 Edellä esitetystä seuraa, että kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se koskee erityissuojelualueiden oikeudellista suojelujärjestelmää Salzburgin, Steiermarkin ja Niederösterreichin osavaltioissa.

Täsmällisyyden ja yhtenäisyyden puuttuminen

48 On kiistatonta, että komissio moittii Itävallan tasavaltaa siitä, ettei se ole suojellut oikeudellisesti tiettyjä jo luokiteltuja erityissuojelualueita unionin oikeuden vaatimusten edellyttämällä tavalla. Väitteensä tueksi komissio selittää, mitkä sen mukaan ovat Itävallassa voimassa olevan erityissuojelualueiden oikeudellisen suojelujärjestelmän puutteet. Komissio täsmentää yleisluonteista väitettään viittaamalla vallitsevaan tilanteeseen kyseisen jäsenvaltion eri osavaltioissa.

49 Tämä näin esitetty väite ei siis vaikuta olevan epätäsmällinen tai epäyhtenäinen.

50 Lisäksi on muistutettava, että vaikka perustellussa lausunnossa on esitettävä yhtenäisesti ja yksityiskohtaisesti syyt, joiden vuoksi komissio on katsonut, että kyseinen jäsenvaltio on jättänyt noudattamatta sille perustamissopimuksen perusteella kuuluvan velvoitteen, komission ei kuitenkaan tarvitse esittää perustellussa lausunnossa

toimenpiteitä, joilla moitittu jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen voitaisiin korjata (ks. asia C-394/02, komissio v. Kreikka, tuomio 2.6.2005, Kok., s. I-4713, 21 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Komission ei myöskään tarvitse esittää tällaisia toimenpiteitä kannekirjelmässään.

51 Väite, jonka mukaan ei ole esitetty riittävästi näyttöä siitä, että erityissuojelualueiden suojelujärjestelmä on riittämätön Burgenlandin, Oberösterreichin ja Tirolin osavaltioissa, on puolestaan tutkittava asiakysymyksen osalta.

52 Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva kanne on näin ollen otettava tutkittavaksi tämän tuomion 47 kohdassa mainituissa rajoissa.

Asiakysymys

– Osapuolten lausumat

53 Komissio väittää, että osaa Itävallassa jo luokitelluista erityissuojelualueista ei suojella oikeudellisesti tavalla, joka on lintudirektiivin 4 artiklan 1 tai 2 kohdan sekä luontodirektiivin 6 artiklan 2 kohdan, tarkasteltuna yhdessä sen 7 artiklan kanssa, vaatimusten mukainen. Se väittää tässä yhteydessä, että näihin säännöksiin perustuvien velvoitteiden ja kieltojen, joiden on oltava paitsi nimenomaisesti tiettyjä erityissuojelualueita ja lajeja koskevia myös sitovia ja riittävän julkisia, on sisällyttävä samaan sitovaan säädökseen, jossa vahvistetaan kunkin erityissuojelualueen osalta suojeltavat lajit ja elinympäristöt sekä suojelutavoitteet. Näin ollen erityissuojelualueiden oikeudellinen

asema on yleisesti ottaen riittämätön silloin, kun erityissuojelualueen luokittelu liittyy olemassa olevaan luonnonsuojelualueeseen tai muuntyyppiseen luokiteltuun alueeseen, jota suojellaan kansallisin tai alueellisin toimenpitein.

54 Itävallan tasavalta vastaa ensiksi, että komission väite, jonka mukaan eri lintulajeja koskevien velvoitteiden ja kieltojen on oltava sitovia ja riittävän julkisia, on liiallinen tällä tavoin yleisesti muotoiltuna. Se toteaa seuraavaksi, että kyseisten velvoitteiden ja kieltojen ei minkään säännön mukaan tarvitse sisältyä samaan sitovaan säädökseen, jossa vahvistetaan kunkin erityissuojelualueen osalta suojeltavat lajit ja elinympäristöt sekä suojelutavoitteet. Lisäksi väite, jonka mukaan lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut suojelutavoitteet on vahvistettava tällaisessa säädöksessä, on perusteeton. Lopuksi vastaajana oleva jäsenvaltio korostaa, että kun otetaan huomioon se, että luonnonsuojelualueiden suojelu ulottuu yleisesti ottaen kaikkiin kasvi- ja eläinlajeihin sekä niiden elinympäristöön ja maisemaan, kaikkea vahingoittamista koskevat kiellot ovat laajempia kuin ”eurooppalaisia suojelualueita” koskevat kiellot, joilla pyritään yleisesti suojelemaan tiettyjä lajeja ja elinympäristöjä.

55 Saksan tasavalta väittää väliintulokirjelmässään, ettei lintu- ja luontodirektiivissä vaadita, että suojelutoimenpiteet muodostuvat nimenomaisista eli tiettyjä suojelualueita tai -kohteita koskevista velvoitteista tai kielloista. Vaikka oletettaisiin, että jäsenvaltioiden on vahvistettava tällaisia velvoitteita ja kieltoja, mainituissa direktiiveissä ei ole vaatimuksia, joilla niitä konkretisoitaisiin. Kyseisistä direktiiveistä ei myöskään seuraa jäsenvaltioiden velvollisuutta vahvistaa ”toteutettavia suojelutavoitteita”, jotka ovat sitovia, tai vielä vähemmän määrittää niitä samassa säädöksessä, jossa säädetään suojelukohteista ja nimenomaisista velvoitteista ja kielloista, joita on noudatettava.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

56 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa velvoitetaan jäsenvaltiot antamaan erityissuojelualueille sellainen oikeudellinen asema suojelun kannalta, jonka avulla turvataan erityisesti direktiivin liitteessä I mainittujen lintulajien eloon jääminen ja lisääntyminen sekä niiden säännöllisesti esiintyvien muuttavien lajien pesintä, sulkasato ja talvehtiminen, joita ei luetella kyseisessä liitteessä (ks. asia C-166/97, komissio v. Ranska, tuomio 18.3.1999, Kok., s. I-1719, 21 kohta; em. asia komissio v. Irlanti, tuomio 13.12.2007, 153 kohta ja asia C-293/07, komissio v. Kreikka, tuomio 11.12.2008, 22 kohta).

57 On myös kiistatonta, että lintudirektiivin 4 artiklassa säädetään sekä liitteessä I mainittuihin lajeihin että muuttaviin lajeihin erityisesti kohdennetusta tiukemmasta suojelujärjestelmästä, jota voidaan perustella sillä, että liitteessä mainitut lajit ovat kaikkein uhanalaisimpia ja että muuttavat lajit ovat Euroopan unionin yhteistä perintöä (asia C-44/95, Royal Society for the Protection of Birds, tuomio 11.7.1996, Kok., s. I-3805, 23 kohta; em. asia komissio v. Irlanti, tuomio 13.12.2007, 46 kohta ja em. asia komissio v. Kreikka, tuomio 11.12.2008, 23 kohta).

58 Luontodirektiivin 6 artiklan 2 kohdasta aiheutuvat velvoitteet korvaavat lintudirektiivin 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisestä virkkeestä aiheutuvat velvoitteet, kun on kyse luokitelluista alueista, ja sen mukaan erityissuojelualueille suojelun kannalta annetun oikeudellisen aseman avulla on myös taattava, että kyseisillä alueilla estetään luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen huonontuminen sekä niihin lajeihin vaikuttavat merkittävät häiriöt, joita varten kyseiset alueet on luokiteltu (ks. asia C-415/01, komissio v. Belgia, tuomio 27.2.2003, Kok., s. I-2081, 16 kohta ja em. asia komissio v. Kreikka, tuomio 11.12.2008, 24 kohta).

59 Erityissuojelualueiden suojelu ei sitä paitsi saa rajoittua ihmisen aiheuttamien haitallisten vaikutusten torjumiseen, vaan tilanteen mukaan siihen on sisällyttävä myös positiivisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on alueen tilan säilyttäminen tai parantaminen (ks. vastaavasti em. asia komissio v. Irlanti, tuomio 13.12.2007, 154 kohta).

60 EY 249 artiklan kolmannen kohdan, josta on tullut SEUT 288 artiklan kolmas kohta, sanamuodon mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu, mutta jättää kansallisten viranomaisten valittavaksi muodon ja keinot. Tästä seuraa, että Itävallan tasavallalla, kuten millä tahansa muulla jäsenvaltiolla, on valta valita muoto ja keinot lintudirektiivin täytäntöönpanemiseksi (ks. vastaavasti em. asia komissio v. Irlanti, tuomio 13.12.2007, 157 kohta).

61 On kylläkin totta, että tarkka täytäntöönpano on erityisen tärkeää lintudirektiivin osalta, koska yhteisen perinnön hoito on uskottu kullekin jäsenvaltiolle sen alueella (ks. em. asia komissio v. Irlanti, tuomio 13.12.2007, 64 ja 159 kohta), mutta tämä ei voi missään tapauksessa merkitä sitä, että näiden on sisällytettävä lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohdasta sekä luontodirektiivin 6 artiklan 2 kohdasta aiheutuvat velvoitteet ja kiellot säädökseen, jossa vahvistetaan kunkin erityissuojelualueen osalta suojeltavat lajit ja elinympäristöt sekä suojelutavoitteet.

62 Kyseisten velvoitteiden on komission mukaan oltava positiivisia ja tietyille erityissuojelualueille sekä lajeille nimenomaisia, ja niiden osalta tämän tuomion 59 kohdasta sekä asiassa C-6/04, komissio vastaan Yhdistynyt kuningaskunta, 20.10.2005 annetun tuomion (Kok., s. I-9017) 34 kohdasta ilmenee, että positiivisten toimenpiteiden, joilla pyritään säilyttämään erityissuojelualueen tila ja parantamaan sitä, toteuttaminen ei ole luonteeltaan systemaattista, vaan se perustuu asianomaisen erityissuojelualueen konkreettiseen tilanteeseen.

63 Kielloista, joista väitetään, että niiden on oltava nimenomaisia erityissuojelualueille ja tietyille lajeille, on todettava, että vaikka on esimerkiksi totta, että erityissuojelualueiden suojelu yksityishenkilöiden toiminnalta edellyttää, että heitä estetään etukäteen toteuttamasta mahdollisesti vahingollisia toimia (em. asia komissio v. Irlanti, tuomio 13.12.2007, 208 kohta), tämän tavoitteen toteuttaminen ei välttämättä edellytä nimenomaisten kieltojen vahvistamista kullekin erityissuojelualueelle tai – kuten asiassa C-374/98, komissio vastaan Ranska, 7.12.2000 annetun tuomion (Kok., s. I-10799) 20 kohdasta ilmenee – kullekin yksittäiselle lajille.

64 Kullakin erityissuojelualueella suojeltavien lajien ja elinympäristöjen yksilöinnistä on todettava, että samoin kuin erityissuojelualue on rajattava kiistattoman sitovasti (ks. em. asia komissio v. Belgia, tuomion 22 kohta), niiden lajien yksilöinnin, jotka ovat olleet perusteena kyseisen erityissuojelualueen luokittelulle, on täytettävä sama vaatimus. Jos näin ei olisi, lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohtaan sekä luontodirektiivin 6 artiklan 2 kohtaan, tarkasteltuna yhdessä sen 7 artiklan kanssa, perustuva suojelutavoite olisi nimittäin vaarassa jäädä täysimääräisesti saavuttamatta.

65 Suojelutavoitteista edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Ranska 7.12.2000 annetun tuomion 20 ja 21 kohdasta ilmenee, ettei suojelun kannalta erityissuojelualueisiin sovellettava oikeudellinen asema merkitse sitä, että nämä tavoitteet olisi eriteltävä kullekin lajille erikseen. Kun lisäksi otetaan huomioon tämän tuomion 60 ja 61 kohta, ei missään tapauksessa voida katsoa, että suojelutavoitteiden olisi sisällyttävä samaan säädökseen, joka koskee tietyllä erityissuojelualueella suojeltavia lajeja ja elinympäristöjä.

66 Olemassa olevaan ja kansallisin tai alueellisin toimenpitein suojeltuun luonnonsuojelualueeseen tai muuntyyppiseen luokiteltuun alueeseen liittyvän erityissuojelualueen väitetysti riittämättömästä oikeudellisesta asemasta suojelun kannalta on muistutettava, että – kuten tämän tuomion 57 kohdassa todetaan – lintudirektiivin 4 artiklassa säädetään sekä liitteessä I mainittuihin lajeihin että muuttaviin lajeihin erityisesti

kohdennetusta tiukemmasta suojelujärjestelmästä. Erityissuojelualueisiin sovellettava suojelujärjestelmä on tällä tavoin erityislaatuinen erotuksena lintudirektiivin 3 artiklassa säädetystä lievemmästä yleisestä suojelujärjestelmästä, joka koskee kaikkia siinä tarkoitettuja lintuja (ks. vastaavasti em. asia Royal Society for the Protection of Birds, tuomion 19 ja 24 kohta). Tästä ei kuitenkaan seuraa, että ainoastaan yhdellä nimenomaisesti määritellyllä ja kutakin erityissuojelualuetta varten käyttöön otetulla oikeudellisella järjestelmällä voitaisiin suojella tehokkaasti tämäntyyppistä aluetta.

67 Edellä esitetyn perusteella on todettava, ettei nyt käsiteltävässä asiassa ole näytetty toteen, että väite siitä, ettei vastaajana oleva jäsenvaltio ole yleisesti noudattanut lintudirektiivin 4 artiklan 1 tai 2 kohdan ja luontodirektiivin 6 artiklan 2 kohdan, tarkasteltuna yhdessä sen 7 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, on perusteltu.

68 Sitä, onko jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva kanne perusteltu, on näin ollen tutkittava perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä eri osavaltioissa voimassa olleiden säännöstöjen valossa sekä tämän tuomion 47 kohdassa täsmennetyissä rajoissa.

Burgenlandin osavaltio

– Asianosaisten lausumat

69 Komissio väittää, että Burgenlandin osavaltion erityissuojelualueiden suojeluasema ei ole riittävä, koska Natura 2000 -alueita ei ole muutettu eurooppalaisiksi suojelualueiksi eikä niille ole annettu jälkimmäisille kuuluvaa suojeluasemaa.

70 Itävallan tasavalta mainitsee tiettyjä alueita ja toteaa, että parhaillaan valmistellaan asetuksia, joilla ne luokitellaan eurooppalaisiksi suojelualueiksi. Burgenlandin osavaltion hallitus on osoittanut yksinomaan Auwiesen Zickenbachtalin alueen ”Auwiesen Zickenbachtalin eurooppalaiseksi suojelualueeksi” 23.3.2008 antamallaan asetuksella.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

71 Sekä asianosaisten perusteluista että Itävallan tasavallan komissiolle vastauksena perusteltuun lausuntoon 20.2.2007 lähettämästä kirjeestä ilmenee, että perustellussa lausunnossa vahvistetun määräajan päättyessä Burgenladin osavaltiossa ei ollut luokiteltu ainuttakaan erityissuojelualuetta. Toinen kanneperuste koskee kuitenkin vain jo luokiteltuja erityissuojelualueita, kuten kannekirjelmän vaatimuksissa todetaan.

72 Siltä osin kuin tämä kanneperuste koskee tilannetta kyseisessä osavaltiossa, siltä puuttuu näin ollen kohde, minkä vuoksi se on hylättävä.

Wienin osavaltio

– Asianosaisten lausumat

73 Komissio väittää, että niillä neljällä tämän osavaltion erityissuojelualueella, jotka luokiteltiin vasta 17.10.2007, ei ole oikeudellista asemaa, jolla niille turvattaisiin riittävä suojelu.

74 Itävallan tasavalta vastaa, että kyseisiä erityissuojelualueita suojellaan lintudirektiivin 4 artiklan 1 tai 2 kohdan sekä luontodirektiivin 6 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan vaatimusten mukaisesti.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

75 On kiistatonta, että nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevia alueita ei ollut luokiteltu erityissuojelualueiksi perustellussa lausunnossa vahvistetun määräajan päättyessä.

76 Näin ollen toinen kanneperuste on hylättävä tämän tuomion 71 kohdassa esitetystä syystä siltä osin kuin se koskee tilannetta Wienin osavaltiossa.

Kärntenin osavaltio

– Asianosaisten lausumat

77 Komission mukaan Flachwasserbiotop Neudensteinin, joka on ainoa erityissuojelualue, joka oli luokiteltu ennen perustellussa lausunnossa vahvistetun määräajan päättymistä, eurooppalaisen lintujensuojelualueen oikeudellisen aseman ei voida katsoa tarjoavan riittävää suojelua tälle alueelle, koska kansallisessa säännöstössä ei säädetä konkreettisesti asianomaisia lintuja koskevista nimenomaisista suojelutoimenpiteistä ja -tavoitteista eikä tämän erityissuojelualueen kartasta.

78 Itävallan tasavalta tyytyy vahvistamaan kyseisen erityissuojelualueen olemassaolon.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

79 On todettava, että kyseistä erityissuojelualuetta koskevan Kärntenin osavaltion hallituksen 23.5.2005 antaman asetuksen 2 §:ssä säädetään, että koska sen 8.11.1994 antaman asetuksen, joka julkaistiin kyseisen osavaltion virallisessa lehdessä nro 92/1994, 2 §:ssä vahvistetuilla suojeluedellytyksillä taataan riittävä suojelu, tämän lisäksi ei ole tarpeen vahvistaa velvoitteita, kieltoja, luparajoituksia ja suojelutoimenpiteitä Flachwasserbiotop Neudensteinin eurooppalaiselle suojelualueelle.

80 Lisäksi saman 23.5.2005 annetun asetuksen 3 §:n mukaan kyseinen asetus koskee liitteessä mainittujen suojeltujen lajien suotuisan suojelun tason säilyttämistä, kehittämistä tai ennalleen saattamista.

81 Tässä yhteydessä, tämän tuomion 65 kohdassa esitettyjen toteamusten valossa ja kaikkien sellaisten todisteiden puuttuessa, jotka osoittaisivat, että lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen lintulajien, joihin kuuluvat kyseisen asetuksen liitteessä mainitut lajit, suojelutavoitteiden toteuttaminen edellyttää nyt käsiteltävässä asiassa Kärntenin osavaltion hallituksen antamia säännöksiä yksityiskohtaisempia säännöksiä, komission kanneperuste on hylättävä tältä osin.

82 Väitteestä, jonka mukaan kyseisestä erityissuojelualueesta ei ole karttaa, on todettava, että vaikka tällaisella esityksellä voidaan rajata alue selvästi, se ei ole ainoa mahdollinen ja luotettava tapa alueen rajaamiseen, kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 84 kohdassa.

83 Komission kanneperuste on näin ollen hylättävä myös tältä osin.

84 Toinen kanneperuste on siis hylättävä Kärntenin osavaltion tilanteen osalta.

Oberösterreich

– Asianosaisten lausumat

85 Komissio väittää, että voimassa oleva suojelujärjestelmä tämän osavaltion ilmoittamilla 11 erityissuojelualueella on riittämätön. Sen mukaan ei ole yhtäältä olemassa minkäänlaista säännöstöä, joka koskisi Maltschin, Wiesengebiete im Freiwaldin, Pfeifer Angerin, Oberes Donautalin ja Untere Traunin erityissuojelualueita. Toisaalta Traun-Donau-Auenin, Ettenaun, Frankinger Moosin, Dachsteinin, Unterer Innin ja Nationalpark Kalkalpenin erityissuojelualueisiin sovellettava säännöstö ei komission mukaan tarjoa riittävää suojelua.

86 Komission mukaan Ettenaun, Traun-Donau-Auenin ja Frankinger Moosin erityissuojelualueita varten on olemassa yleisesti sovellettavia asetuksia, jotka koskevat

luonnonsuojelualueita ja jotka jälkimmäisessä kahdessa tapauksessa säätelevät vain sallittuja toimenpiteitä. Dachsteinin, Unterer Innin ja Nationalpark Kalkalpenin erityissuojelualueisiin sovelletaan puolestaan nimenomaisia asetuksia, jotka koskevat eurooppalaisia suojelualueita ja joissa säädetään lähinnä yleisestä toimenpidekiellosta.

87 Itävallan tasavalta toteaa, että Oberösterreichin osavaltion hallitus valmistelee parhaillaan puuttuvia asetuksia. Se kuitenkin kiistää komission väitteen, jonka mukaan millään tämän osavaltion erityissuojelualueella ei olisi riittävää suojeluasemaa. Erityissuojelualueisiin, joita sen mukaan suojellaan tällä hetkellä luonnonsuojelualueina, sovelletaan näin ollen Oberösterreichin luonnon- ja maisemansuojelulain (Oö. Natur- und Landschaftsschutzgesetz 2001; LGBl. nro 129/2001) 25 §:n nojalla ehdotonta suojelua, joka ylittää lintudirektiivin vaatimukset. Mainittu jäsenvaltio mainitsee lisäksi esimerkkeinä suojeluasemaltaan riittävistä erityissuojelualueista Dachsteinin ja Nationalpark Kalkalpenin sekä luettelee joukon kansallisia säännöksiä, jotka koskevat nimenomaisesti lintujensuojelua.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

88 Maltschin, Wiesengebiete im Freiwaldin, Pfeifer Angerin, Oberes Donautalin ja Untere Traunin erityissuojelualueiden osalta on ilmeistä, että komissiolle ei ole toimitettu eikä oikeudenkäyntimenettelyn kuluessa unionin tuomioistuimessa ole mainittu mitään merkityksellistä säännöstöä. Komission näihin erityissuojelualueisiin liittyvän säännöstön riittämättömyyttä koskeva kanneperuste on näin ollen perusteltu.

89 Muiden erityissuojelualueiden oikeudellisesta järjestelmästä on todettava, ettei komissio perustele sitä, miksi tämä järjestelmä ei kunkin alueen konkreettinen tilanne huomioon ottaen ole lintu- ja luontodirektiivin merkityksellisten vaatimusten valossa

riittävä, joten se ei tällaisilla liian epämääräisillä väitteillään esitä todisteita siitä, että sen kanneperuste olisi perusteltu, minkä vuoksi tämä kanneperuste on tältä osin hylättävä.

90 Näin ollen toinen kanneperuste voidaan hyväksyä Oberösterreichin tilanteen osalta ainoastaan siltä osin kuin se koskee Maltschin, Wiesengebiete im Freiwaldin, Pfeifer Angerin, Oberes Donautalin ja Untere Traunin erityissuojelualueita.

Voralbergin osavaltio

– Asianosaisten lausumat

91 Komissio väittää, että tässä osavaltiossa voimassa olevassa säännöstössä ei säädetä erityissuojelualueita varten nimenomaisista suojelutavoitteista, konkreettisista toimenpiteistä eikä velvoitteista tai kielloista. Komissio korostaa erityisesti Klostertaler Bergwälderin erityissuojelualueen riittämätöntä suojelua, joka tälle alueelle annetaan Voralbergin hallituksen laatimalla metsänhoitosuunnitelmalla. Verwallin erityissuojelualuetta suojellaan komission mukaan nimenomaisesti kyseisen hallituksen asetuksella, joka kuitenkin annettiin perustellussa lausunnossa vahvistetun määräajan päätyttyä ja joka sisältää velvoitteita, kieltoja ja säännöksiä, joilla pyritään alueen sekä sillä esiintyvien suojeltavien lajien suojeluun.

92 Itävallan tasavalta vastaa, että Rheindeltan, Lauteracher Riedin, Bangser Riedin ja Matschelsin erityissuojelualueisiin sovelletaan suojelluista alueista annettuja

asetuksia, joissa kielletään toimenpiteet ja käyttö, jotka heikentävät niiden lajien elinympäristöjä, joita varten alueet on perustettu, tai jotka aiheuttavat huomattavia häiriötä näille lajeille. Klostertaler Bergwälderin erityissuojelualueesta Itävallan tasavalta toteaa, että aluetta koskeva sitova metsänhoitosuunnitelma on laadittu viranomaisten toimeksiannosta sellaisten suojelutoimenpiteiden toteuttamiseksi, jotka ovat tarpeen lintudirektiivin liitteessä I tarkoitettujen ja alueella esiintyvien lintulajien suotuisan suojelun tason säilyttämiseksi.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

93 On todettava, että luonnonsuojeluasetuksen (LGBl. nro 36/2003) 13 §:n 2 momentissa säädetään, että Voralbergin osavaltion hallituksen velvollisuutena on tarvittaessa vahvistaa toimintasuunnitelmin tai sopimuksin taikka päätöksellä tai asetuksella ekologisia vaatimuksia vastaavat kyseisten alueiden hoito-, kehitys- ja suojelutoimenpiteet, etenkin kun on kyse näillä alueella esiintyvistä lintudirektiivin liitteessä I mainituista lintulajeista.

94 Kyseisen asetuksen 14 §:ssä säädetään nimenomaisesti heikentämiskiellosta, kun taas saman asetuksen 15 §:ssä säädetään vaikutusten arvioinnista ja tarvittaessa lupavelvollisuudesta niiden suojelutavoitteiden valossa, jotka perustuvat vaatimuksiin, jotka koskevat liitteessä mainittujen luontotyyppien ja lajien, jotka ovat ratkaisevia alueen osoittamiseksi, suotuisan suojelun tasosta.

95 Lisäksi Rheindeltan, Lauteracher Riedin, Bangser Riedin, Matschelsin ja Klostertaler Bergwälderin erityissuojelualueita varten on toteutettu Itävallan tasavallan mainitsemia toimenpiteitä, joihin viitataan tämän tuomion 92 kohdassa.

96 Tässä tilanteessa muun muassa tämän tuomion 65 kohdassa esitettyjen näkemysten valossa ja kaikkien sellaisten todisteiden puuttuessa, jotka osoittaisivat, että lintudirektiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lintulajien suojelutavoitteiden toteuttaminen edellyttäisi nyt käsiteltävässä asiassa Vorarlbergin osavaltion hallituksen antamia säännöksiä yksityiskohtaisempia säännöksiä, komission kanneperuste on hylättävä sikäli kuin se koskee tämän tuomion edellisessä kohdassa mainittuja erityissuojelualueita.

97 Verwallin erityissuojelualuetta – toisin kuin tämän tuomion 95 kohdassa mainittuja erityissuojelualueita – ei ole erityisesti suojeltu oikeudellisesti perustellussa lausunnossa vahvistetun määräajan päättyessä. Koska kyseinen hallitus lisäksi antoi hieman määräajan päättymisen jälkeen asetuksen, jolla otettiin käyttöön tiettyjä nimenomaisia suojelutoimenpiteitä, tässä tilanteessa on katsottava, ettei tätä erityissuojelualuetta suojeltu riittävästi näiden toimenpiteiden toteuttamiseen saakka. Kanne on näin ollen tältä osin perusteltu.

98 Toinen kanneperuste on näin ollen hyväksyttävä Voralbergin osavaltion osalta, kun on kyse Verwallin erityissuojelualueesta.

Tirolin osavaltio

– Asianosaisten lausumat

99 Komission mukaan tässä osavaltiossa voimassa olevalla yleisesti sovellettavalla säännöstöllä ei vahvisteta riittävää suojeluasemaa siellä sijaitseville erityissuojelualueille. Tirolin osavaltion hallitus on toki antanut asetuksen, joka sisältää 11:n Natura 2000 -alueen luettelon, mutta kyseisessä säädöksessä ei mainita suojeltuja lintulajeja, suojelutavoitteita eikä myöskään olennaisia toimintasääntöjä, joita on noudatettava. Puuttuvat nimenomaiset suojelutavoitteet korvataan komission mukaan yleisesti niiden elinympäristöjen ja lintujen suojelulla, jotka mainitaan teknisiä tietoja koskevissa vakiolomakkeissa vuoden 1997 Tirolin osavaltion luonnonsuojelulain 12.5.2004 annetun version (LGBl. nro 50/2004; jäljempänä TNSchG) 14 §:n 11 momentin mukaisesti. Komissio väittää erityisesti, että Tiroler Lechtalin erityissuojelualueen suojeluasema on riittämätön.

100 Itävallan tasavalta toteaa, että lintu- ja luontodirektiivin täytäntöönpano on otettu osaksi jo kehitettyä suojelujärjestelmää, joka sisältää muun muassa luonnonsuojelualueita, kansallispuistoja, maisemansuojelualueita, meluttomia alueita ja muita suojeltuja alueita. Täytäntöönpanossa oli sen mukaan kyse mainittujen direktiivien sääntöjen sisällyttämisestä suojelualueilla voimassa oleviin sääntöihin ja näiden sääntöjen täydentämisestä. Näille suojelualueille on sen mukaan asetettu useita kieltoja, velvoitteita ja lupajärjestelmiä.

101 Vuoden 2004 joulukuussa hyväksytyn suunnitelman perusteella kaikkia Tirolin osavaltion erityissuojelualueita hoidetaan koordinoidusti, ja pyrkimyksenä on saavuttaa kullekin niille vahvistetut suojelutavoitteet sekä varmistaa kestävällä tavalla muun muassa kullakin asianomaisella alueella elävien lintulajien suojelu. Itävallan tasavalta

väittää, että TNSchG:n 14 §:ssä säädetty tilapäisjärjestely takaa erityissuojelualueiden riittävän suojelun siihen saakka, kunnes suojelutavoitteet on määritelty nimenomaisella asetuksella.

102 Vastaajana oleva jäsenvaltio esittää yksityiskohtaisesti Tiroler Lechtalin erityissuojelualueeseen sovellettavan suojelujärjestelmän ja väittää, että se on riittävä lintu- ja luontodirektiivin tavoitteiden valossa.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

103 On todettava, että TNSchG:n 3 §:n 9 momentin 9 kohdan mukaan suojelutavoitteet määritellään lintudirektiivin liitteessä I ja 4 artiklan 2 kohdassa mainittujen lintujen eurooppalaisella suojelualueella esiintyvien lajien sekä niiden elinympäristöjen suotuisan suojelun tason säilyttämiseksi ja ennalleen saattamiseksi.

104 THSchG:n 14 §:n 3 momentin mukaan kyseisen osavaltion hallituksen velvollisuutena on vahvistaa asetuksin kunkin Natura 2000 -alueen suojelutavoitteet ja tarvittaessa tarvittavat suojelusäännökset ja -toimenpiteet suotuisan suojelun tason saavuttamiseksi.

105 TNSchG:n 14 §:n 11 momentissa säädetään näiden asetusten antamista edeltävästä siirtymäajasta, että suojelutavoitteet korvataan tilapäisesti vakiotietolomakkeissa mainittujen elinympäristöjen sekä niissä mainitun luonnonvaraisen eläimistön – mukaan lukien linnut – ja kasviston suojelulla.

106 Tämäntyyppisestä lomakkeesta säädetään ehdotettujen Natura 2000 -alueiden ilmoituslomakkeesta 18.12.1996 tehdyssä komission päätöksessä 97/266/EY (EYVL 1997,

L 107, s. 1), ja on kiistatonta, että Tirolin osavaltion merkityksellisen säännöstön nojalla se julkaistaan ja siihen voidaan vedota kolmansia vastaan, ja siinä mainitaan lintulajit, joiden vuoksi asianomainen alue on luokiteltu erityissuojelualueeksi. Lomakkeessa myös muun muassa kuvaillaan alue, esitetään yleiskatsaus sen laadusta ja merkityksestä erityisesti lintudirektiivin suojelutavoitteiden valossa sekä arvioidaan alue kunkin kyseisen lajin osalta.

107 On myös kiistatonta, että kullekin kyseisen osavaltion erityissuojelualueelle on vahvistettu lukuisia kieltoja, velvoitteita ja lupamenettelyjä, joita kunkin näiden alueiden osalta on noudatettava yleisten lakiin perustuvien lupavelvoitteiden ja kieltojen lisäksi.

108 Asiakirja-aineistosta ilmenee näin ollen esimerkiksi, että luonnonsuojelualueilla laitteistojen rakentaminen, pystyttäminen tai paikalleen asettaminen, teiden rakentaminen, leventäminen tai siirtäminen, maa-aineksen ottaminen tai sijoittaminen aidattujen ja rakennettujen alueiden ulkopuolella, uudet metsänistutukset, laskeutuminen ja nousu lentokoneilla lentokenttien ulkopuolella, kaikenlainen huomattavan melun aiheuttaminen, lannoitteiden levittäminen sekä myrkyllisten aineiden ja moottoriajoneuvojen käyttö on periaatteessa kielletty. Erityissuojelualueilla sovelletaan myös yleistä pääsykieltoa edellä mainittujen kieltojen lisäksi.

109 Edellä esitetty huomioon ottaen ei voida katsoa näytetyksi toteen, että Tirolin osavaltiossa voimassa oleva erityissuojelualueiden suojelujärjestelmä olisi riittämätön, kun otetaan huomioon lintudirektiivin 4 artiklan 1 tai 2 kohta ja luontodirektiivin 6 artiklan 2 kohta, tarkasteltuna yhdessä tämän direktiivin 7 artiklan kanssa.

110 Tämä pätee erityisesti Tiroler Lechtalin erityissuojelualueeseen, jota suojellaan myös kansallispuistona ja jonka yksi osa eli juuri Tiroler Lech on luokiteltu luonnonsuojelualueeksi.

111 Kahdessa edellisessä kohdassa esiintyviä päätelmiä ei voida kyseenalaistaa sillä, että TNSchG:n 14 §:n 3 momentissa säädetään Tirolin osavaltion hallituksen velvollisuudeksi vahvistaa asetuksin kunkin Natura 2000 -alueen suojelutavoitteet. On nimittäin niin, että vaikka tällaista järjestelmää voidaan parantaa, ei ole ilmeistä, että kyseisessä osavaltiossa jo olemassa oleva järjestelmä olisi riittämätön suojeluvaatimusten valossa.

112 Toinen kanneperuste on näin ollen hylättävä siltä osin kuin se koskee Tirolin osavaltion tilannetta.

113 Mitä tulee erityissuojelualueisiin, joista esillä olevassa asiassa on todettu, että niiden oikeudellinen asema suojelun kannalta ei ole riittävä lintu- ja luontodirektiivin merkityksellisten säännösten valossa, unionin tuomioistuimella ei ole tietoja, joiden perusteella se voisi määrittää, kuuluvatko lajit, joiden vuoksi kyseiset erityissuojelualueet on luokiteltu, samanaikaisesti lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohdan vai yksinomaan jommankumman kohdan soveltamisalaan.

114 Tältä osin on näin ollen viitattava lintudirektiivin 4 artiklaan.

115 Kaiken edellä esitetyn perusteella on todettava, että koska Itävallan tasavalta

– ei ole luokitellut Hanságin aluetta Burgenlandin osavaltiossa erityissuojelualueeksi eikä rajannut Niedere Tauernin erityissuojelualuetta Steiermarkin osavaltiossa asianmukaisesti lintutieteellisten kriteerien perusteella lintudirektiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti

– eikä suojellut Maltschin, Wiesengebiete im Freiwaldin, Pfeifer Angerin, Oberes Donautalin ja Untere Traunin erityissuojelualueita Oberösterreichin osavaltiossa eikä Verwallin erityissuojelualuetta Voralbergin osavaltiossa oikeudellisesti tavalla, joka on lintudirektiivin 4 artiklan ja luontodirektiivin 6 artiklan 2 kohdan, tarkasteltuna yhdessä saman direktiivin 7 artiklan kanssa, vaatimusten mukainen,

se ei ole noudattanut näiden säännösten mukaisia velvoitteitaan.

Oikeudenkäyntikulut

116 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, unionin tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan. Koska esillä olevassa asiassa osa vaatimuksista on ratkaistu toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, kummakin asianosaisen on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

117 Työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti Saksan liittotasavalta, joka on väliintulijana esillä olevassa asiassa, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Koska Itävallan tasavalta

– **ei ole luokitellut Hanságin aluetta Burgenlandin osavaltiossa erityissuojelualueeksi eikä rajannut Niedere Tauernin erityissuojelualuetta**

Steiermarkin osavaltiossa asianmukaisesti lintutieteellisten kriteerien perusteella luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2.4.1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti

– **eikä suojellut Maltschin, Wiesengebiete im Freiwaldin, Pfeifer Angerin, Oberes Donautalin ja Untere Traunin erityissuojelualueita Oberösterreichin osavaltiossa eikä Verwallin erityissuojelualuetta Voralbergin osavaltiossa oikeudellisesti tavalla, joka on direktiivin 79/409 4 artiklan ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2 kohdan, tarkasteltuna yhdessä saman direktiivin 7 artiklan kanssa, vaatimusten mukainen,**

se ei ole noudattanut näiden säännösten mukaisia velvoitteitaan.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Euroopan komissio, Itävallan tasavalta ja Saksan liittotasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset